

sige, at det Øjeblik, han nævner, er ikke det gunstigste, nemlig det Øjeblik, da der er indtraadt en saa stor Skade, at Jernbaneselskaberne ikke vil kunne bære den. Der er et gammelt Ord, der siger, at det er for sent at kaste Brønden til, naar BARNET er druknet, og jeg tror, at det har Gyldighed ogsaa i dette Tilfælde. Statistikken skal for øvrigt komme, jeg erkender, at den burde have foreligget ved Lovforslagets Fremsættelse. Den skal komme; men med det Kendskab, jeg har til den, er den i og for sig ikke særlig ængstende, altsaa heller ikke særlig ængstende for Forsikringsselskaberne, til hvilke jeg vilde overføre Risikoen.

Godskesen: Med Hensyn til Højesteretsdommen af 15. Oktober 1913 skal jeg tillade mig at bemærke, at de indstævnte ikke blot havde indrømmet Muligheden af, at Brandskaden var sket ved en Gnist fra Lokomotivet, men de havde ikke benægtet Virkeligheden af det Forhold, og deraf følger processuelt, at saa holdes dette Forhold for rigtig, og Bevis er overflødig. Det er ikke noget, som gælder særligt i denne Slags Sager, det gælder overalt i vor Proces, at hvis man ikke benægter de faktiske Forhold, Modparten anfører, betragtes man som indrømmende dem. Der er ikke noget som helst ekstraordinært ved denne Sag, og den kan navnlig aldeles ikke anføres som Støtte for den ene eller den anden Maalestok, som Domstolene kunde tænkes at ville opstille med Hensyn til Bevis.

Ministeren spurgte mig, om jeg da vilde, at Statskassen skulde træde op og bære den Risiko, her er Tale om. Dertil vil jeg sige, at de første til at bære den er Jernbanerne, men skulde det vise sig, at de ikke kan bære den, saa maa, mener jeg, det offentlige, det hele Samfund træde op og hjælpe dem ligesom paa alle andre Omraader. Det er nødvendigt for os at holde Jernbanerne i Gang. Derfor maa vi bringe det Offer. Det kan blive Statskassen, men det kan ogsaa tænkes, at Kommunerne kommer med. Hovedpunktet er, at det maa være Samfundet, og paa den Maade faar man ogsaa en rationel Fordeling. Den højtærede Minister fremhævede, at man fik i Virkeligheden en Fordeling af Skaden ved at lægge den over paa Brandforsikringsselskaberne, da vi alle betaler Forsikringspræmie. Men det bliver en ganske anderledes tilfældig og irrationel Fordeling end den, der sker, hvis det offentlige hjælper Jernbaneselskaberne og

saa fordeler Byrden gennem Skatterne paa samme Maade, som man fordeler andre Byrder, der hviler paa Samfundet.

Formanden: Det 5te kongevalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Berthelsen: Jeg forstaar egentlig ikke rigtig, at det ærede Medlem for 6te Kreds (Hey) kunde føle sig ilde berørt ved, hvad jeg sagde om, at man kunde dele Tingets Medlemmer i 3 Dele. Jeg nævnte først dem, der beskæftiger sig med Jernbanedrift, og der er jo adskillige her, der gør det. Det ærede Medlem kan ikke være fremmed for, at vi for Tiden har mange Privatbaner i det ganske Land. Jeg havde egentlig troet efter det Samarbejde, der har været mellem det ærede Medlem og mig, at jeg godt kunde henregne ham til dem, der har med Jernbanesager at gøre. Dernæst er der jo ogsaa adskillige i dette Ting, der har med Brandforsikring at gøre. Det er disse to Parter, der her staar skarpt overfor hinanden. Det ærede Medlem sagde, at den tredie Del, der intet havde at gøre med disse Sager, var det store Flertal baade i dette Ting og i hele Befolkningen. Jeg tror dog ikke, det kan skjules, at det, Striden her staar om, det, der er Kærnen i hele denne Sag, er, om det er Banerne, der skal betale Erstatningen, eller om Brandforsikringsselskaberne, der oppebærer Præmien, skal gøre det. Saaledes ser jeg paa Sagen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ejsing: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Med Skrivelse af i Dag tilbagesender Folketingets Formand Forslag til Lov om Kapitelstakster m. m., hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget i en Form, der afviger fra den, hvori det var vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget paa ny maa blive forelagt